

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Asan/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200519
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5018200519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudkýň JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu: AUTOALLES, s. r. o., so sídlom Košická 34, 080 01 Prešov, IČO: 36 359 033, právne zastúpený: AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Bajkalská 21/A, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0645/99/2017 zo dňa 12. novembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/124/2018-224 zo dňa z 20. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím č.: I/0233/05/2017 zo dňa 8. novembra 2017 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodla Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, P.O.BOX 89, 011 79 Žilina (ďalej ako „prvostupňový správny orgán“) tak, že účastníkovi konania: AUTOALLES, s.r.o., Košická 34, 080 01 Prešov, prevádzkareň AUTOALLES, Trusalová 1, Turany (žalobca) uložila pre porušenie zákazu právnickej osoby, ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, pokutu vo výške 15.000,- €, keď kontrolami dňa 5. mája 2017 a dňa 27. júla 2017 boli zistené nedostatky u motorových vozidiel BMW 318d, VIN: W., VOLVO S60, VIN: T., ŠKODA OCTAVIA, VIN: V. a OPEL INSIGNIA, VIN: W.. Podľa prvostupňového správneho orgánu žaloba, ako právnická osoba, porušil zákaz ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, u ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlami prejdenej vzdialenosti, čím došlo k porušeniu § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z. z.“).

2. Na základe včas podaného odvolania žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č.: SK/0645/99/2017 zo dňa 12. novembra 2018 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Skonštatoval, že bez ohľadu na subjektívne dôvody vedúce k porušeniu zákona o podmienkach prevádzky vozidiel došlo zo strany žalobcu k porušeniu ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., za ktoré účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Podľa žalovaného žalobca jednoznačne ponúkal na trhu

Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti. Zákaz vyplývajúci z úpravy § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je zákazom všeobecného charakteru, ktorý nie je obmedzený len na osobu predávajúceho vozidlo v jeho vlastníctve. Pokiaľ účastník konania poukázal na to, že sa spoliehal na oficiálne registre prevádzkované v zmysle teritoriálnej pôsobnosti zákona č. 725/2004 Z. z., a teda sa spoliehal na registre vedené na území Slovenskej republiky, ktoré sú verejne dostupné, pričom prostredníctvom registra stkonline.sk je možné s pôsobnosťou v SR zistiť stav kilometrov podľa údajov technických kontrol na území SR, žalovaný vyhodnotil túto námietku účastníka konania ako právne bezvýznamnú, pretože podľa predmetnej stránky <https://stkonline.sk/> majú uvedené údaje len informatívny charakter a nie sú použiteľné pre právne úkony.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

3. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že zákon č. 725/2004 Z. z. neustanovoval postup pre predajcov cestných motorových vozidiel, ktorým by títo mali zisťovať a preverovať stav kilometrov ponúkaných vozidiel a neexistoval register, ktorý by túto informáciu poskytoval. Žalobca štandardne preveroval register záložných práv vedený Notárskou komorou, Centrálny register exekúcií Slovenskej exekútorskej komory (existenciu blokácií a exekučných konaní), registre STK (technickej a emisnej kontroly) a stav kilometrov, ktorý do registra zaznamenáva na základe zákonnej povinnosti STK, ako aj register originality. Uviedol, že nebol vlastníkom vozidiel a len sprostredkoval záujemcu na kúpu pre vlastníka. Podľa žalobcu nebolo namieste trestať ho na objektívnom princípe zodpovednosti podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., pretože poznali porušovateľa zákazu, ktorým boli osoby, ktorým vozidlá patria. Doplnil, že kontrolný mechanizmus a Register prevádzkových záznamov vozidiel bol vytvorený až od 20. mája 2018 zákonom č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke (§ 48, ďalej ako „zákon č. 106/2018 Z. z.“), kedy podľa jeho názoru došlo ku zmene právneho predpisu v prospech žalobcu.

4. Žalovaný k žalobe uviedol, že povinnosť žalobcu v zmysle § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. bola veľmi jednoznačne daná, pričom správnymi orgánmi bolo zistené, že žalobca zákaz právnickej osoby uvádzať, sprístupňovať na trhu alebo ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, porušil. Zdôraznil objektívnu povahu zodpovednosti žalobcu za spáchaný delikt.

5. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 31S/124/2018-224 zo dňa z 20. októbra 2020 (ďalej len ako „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

6. Správny súd dospel k záveru, že verejnoprávna zákonná úprava podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. žalobcovi ako subjektu, ktorý podniká ako podnikateľský subjekt - právnická osoba zakazovala v čase spáchania predmetných správnych deliktov ponúkať (rovnako i uvádzať a sprístupňovať) na trhu SR cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti (ďalej aj ako „odometer“). Činnosť žalobcu ako podnikateľa právnickej osoby v relevantných obdobiach, kedy tento inzeroval prostredníctvom webových stránok konkrétne vymedzených vo výroku prvostupňového rozhodnutia predmetné motorové vozidlá alebo mal predmetné vozidlá v priamej ponuke, bezpochyby naplnila znaky činnosti predpokladanej úpravou § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., teda činnosti ponúkania vozidiel, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, na trhu SR. Správny súd zdôraznil, že žalobca ani v správnom konaní a ani pred správnym súdom nespochyboval a nerozporoval skutkové okolnosti vymedzené prvostupňovým správnym orgánom, a to konkrétne časové obdobia uvedenej činnosti žalobcu, ani označenie webových stránok, kde mal žalobca predmetné vozidlá inzerovať a ani konkrétne inzerované údaje a zistené údaje.

7. Správny súd konštatoval, že § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. zakotvuje objektívnu zodpovednosť subjektu podnikateľa právnickej osoby, teda typ administratívnej zodpovednosti, pre vznik ktorej sa zavinenie nevyžaduje a ktorá nastupuje už samotným porušením zákonom stanovenej povinnosti, v

danom prípade porušením zákazu ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, a teda táto zodpovednosť vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu, ktorý tento zákaz poruší vzniká už ponúkaním takéhoto motorového vozidla na trhu SR. Žalobca ako podnikateľ právnická osoba vykonáva podnikateľskú činnosť na vlastnú zodpovednosť, preto z nej vyplýva i podnikateľské riziko, ktoré zahŕňa i jeho administratívnu zodpovednosť, nastupujúcu pri naplnení podmienok jej vzniku. V danom prípade je administratívna zodpovednosť žalobcu založená na objektívnom princípe vzhľadom na relevantnú právnu úpravu podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z.

8. Správny súd ďalej uviedol, že administratívnej zodpovednosti žalobcu nezbavuje a ani nemôže zbaviť sumár vykonaných úkonov identifikovaných žalobcom v správnej žalobe, vykonaných žalobcom za účelom preverenia stavu odometrov predmetných vozidiel, keďže v správnom konaní bolo preukázané, že stav odometrov v čase, kedy boli tieto ponúkané žalobcom na trhu SR nezodpovedal skutočnosti (konkrétne, že bol stav km nižší), teda, že nimi bolo neoprávnene manipulované. Pri tomto konštatovaní správny súd ako zákonný hodnotil i záver správnych orgánov, ktoré nevedli dokazovanie v správnom konaní cestou výsluchu majiteľov vozidiel, keďže takéto dokazovanie by smerovalo k dokazovaniu okolností týkajúcich sa subjektívnej stránky - zavinenia, naplnenie ktorej sa podľa ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. nevyžaduje.

9. Ak žalobca poukazoval na to, že mu iná ako inzerovaná (ponúkaná) alebo v zmluvách o sprostredkovaní uvedená hodnota odometrov predmetných vozidiel známa nebola a nezistil inú hodnotu ani pri vynaložení úsilia opísaného v správnej žalobe, správny súd konštatoval, že táto argumentácia nie je spôsobilá zbaviť žalobcu jeho administratívnej zodpovednosti v prejednávanej veci primárne vzhľadom na povahu jeho zodpovednosti, ktorá je objektívnou zodpovednosťou bez možnosti liberácie.

10. Správny súd považoval za potrebné a to s poukazom na úpravu podľa § 48 ods. 4 zákona č. 106/2018 Z. z. zdôrazniť, že Register prevádzkových záznamov vozidiel v čase, kedy mal žalobca predmetné vozidlá ponúkať na trhu SR, neexistoval. V pomeroch prejednávanej veci preto bolo potrebné aplikovať na právne posúdenie, vzhľadom na čas spáchania správnych deliktov žalobcom, právnu úpravu podľa zákona č. 725/2004 Z. z. a nie novú právnu úpravu vyplývajúcu z § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z.

11. Správny súd ďalej konštatoval, že z úpravy § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. vyplýva, že je irelevantné, kto manipuláciu s odometrom realizoval (či to bol vlastník motorového vozidla alebo tretia osoba - sprostredkovateľ a pod.), pretože subjektom zodpovednosti je podnikateľ právnická osoba, ktorá vozidlo na trhu SR ponúka a tou bol v predmetnej veci žalobca. Úprava § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je úpravou konania jednak odlišného subjektu a jednak odlišného samotného konania, ako takého oproti úprave podľa § 23b ods. 1 tohto právneho predpisu, a teda z hľadiska úpravy vyplývajúcej z § 195 písm. c) SSP je postup prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného zákonný a neporušujúci zásadu ne bis in idem.

12. Správny súd na záver uviedol, že úprava § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. zavádza oproti úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. liberačný dôvod, podľa ktorého zákaz podľa § 53 ods. 3 veta po bodkočiarku zákona č. 106/2018 Z. z. neplatí, ak je informácia o neoprávnenej manipulácii so zobrazovanou hodnotou odometra alebo o neoprávnenej manipulácii s odometrom zverejnená pred uvedením, sprístupnením, ponukou alebo sprostredkovaním predaja a k vozidlu je pripojený výpis z Registra prevádzkových záznamov vozidiel. Z dôvodu, že takto vymedzený liberačný dôvod je viazaný na nový inštitút - Register prevádzkových záznamov vozidiel podľa § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., a teda register v uvedenej zákonom vymedzenej forme v čase, kedy došlo ku spáchaniu predmetných správnych deliktov žalobcom neexistoval, podľa správneho súdu neprichádza do úvahy vo vzťahu k žalobcovi naplnenie tohto liberačného dôvodu, a tým je vylúčený záver, podľa ktorého je úprava podľa § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. pre žalobcu v pomeroch prejednávanej veci priaznivejšia a mala byť aplikovaná žalovaným na základe ústavného princípu podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.

13. Sankcia uložená žalobcovi z hľadiska jej druhu a výšky podľa správneho súdu nevybočila z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy, a teda napadnuté rozhodnutie je zákonné i vo svetle úpravy podľa § 195 písm. e) SSP. Uložená výška sankcie je náležité a v súlade s úpravou podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, a to už v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, s ktorým sa žalovaný stotožnil a zároveň ho i rozvinul.

III.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

14. Žalobca (sťažovateľ) podal kasačnú sťažnosť. Uplatňuje v nej dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie alternatívne, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ namietal, že nemal právne nástroje, ani oprávnenú možnosť domáhať sa u tretích osôb [importéri, servisné strediská a pod.] údajov o stave vozidla, ktoré mu nepatrí. Tieto údaje im tretie osoby nie sú povinné a s ohľadom na ochranu osobných údajov ani oprávnené poskytnúť a to na rozdiel od štátnych orgánov, ktorým je každá dotknutá osoba povinná poskytovať súčinnosť, nakoľko štátne orgány sú k získaniu týchto údajov oprávnené priamo zo zákona.

16. Zdôraznil, že Register prevádzkových záznamov vozidiel zriadený zákonom č. 106/2018 Z. z. v čase, kedy mal predmetné vozidlá ponúkať na trhu SR, ešte neexistoval. Z toho dôvodu neexistoval systém, na základe ktorého by si mohol podnikateľský subjekt skontrolovať, či uvádzaním predmetných motorových vozidiel dochádza alebo nedochádza z jeho strany k porušeniu zákazu ustanoveného v § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. Správne právne posúdenie by podľa jeho názoru malo byť také, že krajský súd ho nebude považovať za zodpovedného za porušenie zákazu, keďže nemal možnosť predísť porušeniu predmetného zákazu vykonaním kontroly stavu odometrov.

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalobca len napáda vtedy platný právny stav, resp. zákon a poukazuje na rozdiel medzi zákonom č. 725/2004 Z. z. a zákonom č. 106/2018 Z. z., čo však nemôže nijako spochybníť zákonnosť rozhodnutia žalovaného ako správneho orgánu. Poukázal na to, že správnosť rozhodnutia krajského súdu potvrdzuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad rozhodnutie v totožnej veci sp. zn. 4Asan/27/2019 zo dňa 13. januára 2021.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

18. Dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší súd“) v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vec bola náhodným spôsobom pridelená do senátu 3S Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

21. Kasačný súd zistil, že v predmetnom konaní ide o vec, ktorá je obdobná inému prípadu sťažovateľa a žalovaného, v ktorom kasačný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 10Asan/9/2021 zo dňa 13. decembra 2022 v obdobnom prípade porušenia rovnakej povinnosti podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. žalobcom.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 10Asan/9/2021 zo dňa 13. decembra 2022 v kontexte so sťažnosťnými bodmi sťažovateľa uviedol:

„31. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa.

32. Pokiaľ ide o samotné posúdenie dôvodnosti kasačnej sťažnosti, sťažovateľ opakovane namieta neexistenciu možnosti kontroly stavu odometrov a s tým spojenú nemožnosť predísť porušeniu predmetného zákazu. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti konštatuje, že tieto skutočnosti nepredstavujú okolnosti, na základe ktorých by sa sťažovateľ mohol zbaviť svojej zodpovednosti za protiprávne konanie vzniknuté porušením daného ustanovenia. Ustanovenie § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. je totiž koncipované celkom jednoznačne. Pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu uvedeného v danom ustanovení predmetného zákona sa vyžaduje, aby tieto subjekty vykonávali tam uvedenú činnosť, ktorá je zakázaná, teda uvádzali, sprístupňovali na trhu alebo ponúkali na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti.

33. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť podnikateľa, ktorý musí postupovať s odbornou starostlivosťou v odbore svojej činnosti a zabezpečiť ochranu spotrebiteľa, ktorý dôveruje v odborné schopnosti sprostredkovateľa nákupu vozidla. Práve uvedenému je poskytovaná prostredníctvom daného správneho deliktu ochrana. Je na rozhodnutí každej konkrétnej osoby, ktorá sprostredkováva predaj motorových vozidiel, akým spôsobom sa ubezpečí, že nedošlo k neoprávnenej manipulácii s odometrom, čím eliminuje riziko zodpovednosti za dané protiprávne konanie. Napríklad tým spôsobom, že bude sprostredkovať predaj iba tých motorových vozidiel, ktoré sú riadne servisované v akreditovaných servisoch, bude disponovať servisnou knižkou k motorovému vozidlu, pričom sa sám pochopiteľne môže rozhodnúť, že nebude sprostredkovať predaj motorových vozidiel, ktoré tieto požiadavky nebudú spĺňať. V opačnom prípade sa totiž vystavuje riziku objektívnej zodpovednosti za porušenie ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z.

34. V danom prípade je nesporne preukázané, že sťažovateľ ponúkal na trhu SR predmetné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, pričom túto skutočnosť sťažovateľ ani nerozporuje. Naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. teda bolo preukázané.

35. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade porušenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je vlastníctvo k motorovému vozidlu irelevantné. Zákaz uvádzať, sprístupňovať na trhu alebo ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti (odometrom) platí pre právnické osoby a fyzické osoby - podnikateľov bez ohľadu na to, či sú vlastníckymi, držiteľmi, obstarávateľmi predaja, prípadne sprostredkovateľmi predaja, teda bez ohľadu na to, aký majú tieto subjekty právny vzťah k vozidlu, u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s odometrom. Vlastníctvo cestného motorového vozidla, alebo zmluva uzavretá s majiteľom predmetného vozidla nie sú právne relevantné skutočnosti k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (rovnaké závery obsahuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/21/2019 zo 17. októbra 2019, ktorý prešiel aj kontrolou ústavnosti, nakoľko Ústavný súd SR uznesením II. ÚS 96/2020 z 20. februára 2020 ústavnú sťažnosť odmietol).

36. Záverom Najvyšší správny súd rovnako ako krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že úprava § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. síce zaviedla oproti úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. liberačný dôvod viazaný na nový inštitút - Register prevádzkových záznamov vozidiel podľa § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., avšak tento neexistoval v čase, kedy došlo k spáchaniu predmetných správnych

deliktov. Preto vo vzťahu k sťažovateľovi naplnenie tohto liberačného dôvodu neprichádza do úvahy. Touto skutočnosťou je preto vylúčený záver, že nová úprava podľa § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. je pre sťažovateľa v pomeroch prejednávanej veci priaznivejšia a preto mala byť žalovaným aplikovaná na základe ústavného princípu podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.“

23. Kasačný súd sa oboznámil s podaniami sťažovateľa, administratívnym a súdnym spisom ako aj označeným rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. S vyššie uvedenými právnymi názormi sa v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje. Neidentifikoval pritom žiadne podstatné argumenty, s ktorými by sa Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v označenom rozhodnutí nevysporiadal a ani nezistil iné dôvody, pre ktoré by sa kasačný súd mal od citovaného rozhodnutia odchýliť.

V.

Záver

24. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Rozsudok správneho súdu považuje za vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci, preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.